

Αγανακτήστε

Με τον τίτλο αυτό, κάνει πάταγο στη Γαλλία ένα μικρό βιβλιάρκι ενός θαλερού αντιστασιακού του Β΄ Παγκοσμίου, και από τους συγγραφείς της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, του ενενηνατιριάχρονου Στεφάν Εσέλ – το μικρό αυτό μανιφέστο εξέγερσης κυκλοφορεί και στα ελληνικά από τις εκδόσεις «Πατάκη» – που απευθύνεται στους νέους «εκείνους και εκείνες που θα φτιάξουν το 21ο αιώνα» και τους καλεί με «στοργή»: να Α γ α ν α κ τ ή σ ο υ ν.

...«ψάξτε λιγουλάκι γύρο σας... και θα βρείτε τα ζητήματα που δικαιολογούν την αγανάκτησή σας... Θα βρείτε συγκεκριμένες καταστάσεις που σας οδηγούν στην πολιτική δραστηριότητα. Ψάξτε και θα βρείτε!... Η απόγνωση είναι αρνητικός όρος... Η βία είναι το λυπηρό αποτέλεσμα της απελπισίας και της αγανάκτησης για απαράδεκτες καταστάσεις... μας χρειάζεται γνώση όχι απόγνωση, ελπίδα όχι απελπισία... Ας κάνουμε λοιπόν έκκληση για μια αληθινή ειρηνική εξέγερση και για αντίσταση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης που παρουσιάζουν ως μοναδική προοπτική για τη νεολαία τη μαζική κατανάλωση, την περιφρόνηση για τους αδύναμους, την αδιαφορία για τον πολιτισμό, τη γενικευμένη αμνησία και τον ξέφρενο ανταγωνισμό όλων εναντίον όλων... ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ».

Δημιουργική Αντίσταση λοιπόν απέναντι στην ανοικτή και κυνικά ταξική κυβερνητική επίθεση, που με πρόσχημα την οικονομική κρίση και άλλοθι το μνημόνιο, επιχειρεί και μάλιστα με γοργούς ρυθμούς κοινωνικού Σοκ, την απαξίωση και το ξεθεμελίωμα κάθε έννοιας Δημόσιου Αγαθού και Αξίας. Ιδιαίτερα στο πεδίο της Παιδείας και της Έρευνας: Χθες στη Βασική Εκπαίδευση με αποκορύφωμα το κλείσιμο χιλιάδων σχολικών μονάδων, σήμερα με τον τραγέλαφο των πανελλαδικών και τους δύο τύπους απολυτηρίων που σκαρφίστηκαν, το καλοκαίρι που έρχεται με την ολομέτωπη επίθεση διάλυσης κάθε ακαδημαϊκής υπόστασης και αυτοδιοίκησης ΑΕΙ και ΑΤΕΙ. Ενώ την ίδια ώρα με σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων και συνεχείς μειώσεις προϋπολογισμών, κάθε έννοια ελεύθερης δημιουργικής Έρευνας – αναζήτησης δηλαδή νέας γνώσης – Πανεπιστημίων και Ερευνητικών Κέντρων, καλείται να υποταχθεί στην αγοραία λογική «παροχής ερευνητικών και διδακτικών υπηρεσιών» σε άμεση εξάρτηση με τα εταιρικά ή όποια άλλα συμφέροντα κάποιων χορηγών.

Απέναντι σ' αυτή την ολομέτωπη επίθεση, δεν αρκεί μόνο να έχουμε και να επεξεργαστούμε ωραίες θέσεις, απαιτείται να ξαναποκτήσουμε την ελπίδα και τη χαρά της δημιουργικής ειρηνικής και πολυσήμαντα ευφάνταστης πράξης. Να δουλέψουμε ενωτικά και ανατρεπτικά, μέσα αλλά και ταυτόχρονα κυρίως έξω και πέρα από τα κομματικά μας σχήματα και παρατάξεις, να ανοιχτούμε σε κάθε κοινωνικό αρμό, να συγκρουστούμε με την καλλιεργούμενη συστηματικά αδράνεια και ματαιότητα κάθε αγώνα, την απαξίωση κάθε έννοιας κοινωνικής αλληλεγγύης, την διάχυτη ματαιότητα και την περιρρέουσα απολιτικοποίηση. Να συνδεθούμε λειτουργικά με το εντυπωσιακό κίνημα της Ισπανικής Νεολαίας, τον βρασμό των άγγλων φοιτητών, τα εξεγερσιακά κινήματα εκπαιδευτικών και ερευνητών όλης της Ηπείρου. Η

επίθεση του «ακαδημαϊκού καπιταλισμού» άλλωστε δεν αφορά μοναχά την χώρα μας αλλά το αύριο όλου του λεγόμενου «ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου εκπαίδευσης και έρευνας» που υπερβαίνει τις χώρες της Ε. Ε..

Ο ιδιότυπος αριστερός εγωκεντρικός σεχταρισμός, οι μικροκομματικές λογικές, τα προσχηματικά περί ανυπαρξίας θέσεων ή αφερεγγυότητας και μη αποτελεσματικών παρεμβάσεων της αριστεράς, οι υπαρκτές ευθύνες των ηγεσιών και οι ανικανότητες των κομματικών μηχανισμών δεν μπορεί να αποτελούν εσασί λόγους αποχής ή ατέρμονης απραξίας.

Αριστερά, άλλωστε, δεν είναι κομματικοί μηχανισμοί και ειδικά μεγέθη «ηγετών». Αριστερά είναι οι ενεργοί πολίτες που παλεύουν ενάντια σε κάθε είδους εκμετάλλευση και αλλοτρίωση. Αριστερά είναι ο αέναος αγώνας για ελευθερία, ισότητα, αλληλεγγύη για ένα αύριο αξιών, διευρυνόμενων κοινωνικών πολιτικών πολιτιστικών δικαιωμάτων για ένα αύριο ουσιαστικής Δημοκρατίας. Αυτό είναι – μη το ξεχνάμε- και το ιστορικό μήνυμα των αγώνων τούτου του μήνα των εξεγέρσεων.

Το αύριο λοιπόν της Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας και της αδέσμευτης Έρευνας, δηλαδή το αύριο μιας ανοικτής δημοκρατικής κοινωνίας κριτικά σκεπτόμενων ελεύθερων αλληλέγγυων πολιτών, με ικανότητα αισθητικής απόλαυσης, εξαρτάται απ' όλες και όλους μας συλλογικά και ατομικά, ιδίως τους νέους και όσους, όπως ο Εσέλ, νοιώθουν νέοι.

Και αυτό το αύριο βρίσκεται σήμερα στο μεγαλύτερο κίνδυνο από το τέλος του μεγάλου αντιφασιστικού Πολέμου!

ΑΛΚΗΣ ΡΗΓΟΣ

